

2

รายงาน

- 2 ผลงาน กวก. รับรางวัลเลิศรัฐ 2568
ประเภทขับเคลื่อนเห็นผล

6

ฉีกซอง

- เรื่องของปุ๋ยเคมีในสถานการณ์ที่มีความเสี่ยง

12

ขอคุยด้วยคน

- ราชพฤกษ์ บ้านสะพรั่งรับหน้าร้อน

16

จากโต๊ะบวกก

- ปิดฉากวันพร้อมตัดทุเรียน
ไทยมันใจพร้อมเสิร์ฟ ราชพลไม้มิ "คุณภาพ" สู่ผู้บริโภค

DOA
TOGETHER

Hearing for Changing, Acting for Moving forward

สมัครเพื่ออ่านออนไลน์

รายงาน

กองบรรณาธิการ

เลิศรัฐ

2 ผลงาน กวก.

รับรางวัลเลิศรัฐ 2568

ประเภทขับเคลื่อนเห็นผล

เมื่อเดือนกันยายน 2568 คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนได้คัดเลือกให้ผลงานวิจัยของกรมวิชาการเกษตร ได้รับรางวัลเลิศรัฐ 2568 สาขาบริการภาครัฐ จำนวน 5 ผลงาน ประกอบด้วย ประเภทขับเคลื่อนเห็นผล 2 ผลงาน ประเภทนวัตกรรมบริการ 1 ผลงาน ประเภทบริการตอบโจทย์ตรงใจ 1 ผลงาน และประเภทยกระดับการอำนวยความสะดวกในการให้บริการ 1 ผลงาน โดยจดหมายข่าวผลิใบฯ ฉบับนี้ ขอนำเรื่องราวของ 2 ผลงาน ที่ได้รับรางวัล ในประเภทขับเคลื่อนเห็นผล มานำเสนอดังนี้

ผลิใบ 2

ฉบับที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2569

ระดับดีเด่น

เรื่อง ยกกระต๊อบสมุนไพรไทย เชื่อมโยงห่วงโซ่อุตสาหกรรม แสกล้านบาท ของสถาบันวิจัยพืชสวน

สมุนไพรเป็นวัตถุดิบที่ถูกนำมาใช้ในการผลิตเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ ยา อาหารเสริม และเครื่องสำอาง ซึ่งที่ผ่านมาประสบปัญหาเรื่องของปริมาณที่ไม่เพียงพอ และคุณภาพไม่ได้มาตรฐานสำหรับใช้เป็นวัตถุดิบทางการแพทย์ของโรงพยาบาล และอุตสาหกรรมผลิตยารักษาโรค ทำให้ต้องมีการนำเข้าวัตถุดิบ และสารสกัดจำนวนมาก เมื่อเกิดวิกฤตการณ์แพร่ระบาดโควิด-19 ประเทศไทยต้องการใช้สมุนไพรเป็นยารักษาโรคเพิ่มสูงขึ้นโดยเฉพาะฟ้าทะลายโจร แม้ว่าจะมีเกษตรกรผู้ปลูกพืชสมุนไพรลงทะเบียนจำนวนมาก พื้นที่ปลูกรวมมากกว่า 900,000 ไร่ แต่ 95% ของแปลงไม่ผ่านการรับรองมาตรฐาน ประกอบกับผลผลิตพืชสมุนไพรที่ได้ มีคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน โดยเฉพาะปริมาณสารสำคัญ/สารทุติยภูมิที่มีปริมาณต่ำและปัญหาการปนเปื้อนของสารเคมี โลหะหนัก จุลินทรีย์ชนิดต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของผู้บริโภค จำเป็นต้องมีเทคโนโลยี และกระบวนการควบคุมคุณภาพในทุกขั้นตอน พร้อมทั้งจัดทำมาตรฐานวัตถุดิบสมุนไพร ส่งเสริมการผลิตวัตถุดิบที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อแก้ปัญหาคุณภาพวัตถุดิบ นำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้ปลูกสมุนไพร และคนในประเทศที่จะมีสมุนไพรคุณภาพในการรักษาสุขภาพ และสามารถผลิตวัตถุดิบ และผลิตภัณฑ์สมุนไพร เพื่อยกระดับสู่สินค้าสมุนไพรมูลค่าสูง สร้างความสามารถในการแข่งขันสู่ตลาดโลก

คณะทำงานดำเนินการขับเคลื่อนนวัตกรรมวิสาหกิจพืชสมุนไพรตามแผนแม่บทแห่งชาติ ว่าด้วยการพัฒนาสมุนไพรไทย ฉบับที่ 1 (2560-2564) ในด้านองค์ความรู้ทางวิชาการจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผ่านโครงการส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรชีวภาพ และผลักดันให้เกิดโครงการด้านสมุนไพรในแผนพัฒนาจังหวัด พร้อมทั้งขับเคลื่อนผลงานสู่แปลงเกษตรกร เพื่อผลักดันการผลิตพืชสมุนไพรตามมาตรฐานใหม่สำหรับพืชสมุนไพร และเร่งกระจายพันธุ์พืชสมุนไพรเพื่อการแพทย์ ถ่ายทอดองค์ความรู้เทคโนโลยีการผลิตสมุนไพรให้สารสำคัญสูงสม่ำเสมอ ให้แก่เกษตรกร และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ดังนี้

ปี 2560-2561 สร้างจุดเรียนรู้ฐาน และกระจายสมุนไพรพันธุ์ดีในศูนย์วิจัยในเครือข่ายของสถาบันพืชสวน ในศูนย์วิจัยพืชสวน 7 แห่ง กระจายสมุนไพร Products Champion 4 ชนิด คือ ขมิ้นชัน ไพล กระชายดำ และบัวบก

ปี 2562-2565 เพิ่มจุดเรียนรู้พืชสมุนไพร 11 แห่ง แจกจ่ายหัวพันธุ์ ต้นพันธุ์ และให้เกษตรกรต้นแบบทำงานร่วมกับ กรมวิชาการเกษตร และตั้งแต่ปี 2566 เป็นต้นมา เพิ่มจุดเรียนรู้พืชสมุนไพร 24 แห่ง ทั่วประเทศ เพิ่มชนิดสมุนไพร พันธุ์ดีของกรมวิชาการเกษตร และสมุนไพรพันธุ์คัดเลือก ที่เป็นที่ต้องการ 30 ชนิด แจกจ่ายหัวพันธุ์ ต้นพันธุ์ และ เมล็ดพันธุ์ ทำงานร่วมกับหน่วยงานภายในกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงมหาดไทย

จากการพัฒนากลุ่มผู้ผลิตพืชสมุนไพรคุณภาพ ในช่วงแรกที่เกษตรกรยังไม่มั่นใจในแผนการพัฒนา และ องค์ความรู้ หลังจากการถ่ายทอดองค์ความรู้ทั้งพันธุ์พืช เทคโนโลยีการผลิต มีกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จาก 9 กลุ่ม เป็น 15 กลุ่ม เกษตรกรเข้าร่วมเพิ่มมากขึ้น ตามลำดับ จนถึงปัจจุบันมีมากกว่า 1,500 ราย มีการ เชื่อมโยงตลาดกับโรงพยาบาล แปรรูปเป็นเวชภัณฑ์ รักษาโรค เกษตรกรมีรายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 5,000-8,000 พันบาท/ราย เป็น 20,000-50,000 พันบาท/ราย เกิดความยั่งยืนในอาชีพ และมีความพึงพอใจมากต่อการปลูกพืชสมุนไพร ทั้งยังได้มาตรฐาน “การปฏิบัติ ทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืชสมุนไพร” จากผลงานวิจัย ด้านสมุนไพร การกระจายพันธุ์สมุนไพรเพื่อการแพทย์ เทคโนโลยีการผลิตพืชสมุนไพรให้ได้คุณภาพปริมาณ สาระสำคัญสูง สม่ำเสมอ ปลอดภัยพิษ โลหะหนัก และ จุลินทรีย์

ระดับดี

เรื่อง เครือข่ายชุมชนเกษตรปลอดภัยอีสานตอนบนสู่การผลิตอาหารที่ยั่งยืน ของสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 3

ภาคอีสานตอนบนเป็นแหล่งปลูกพืชผัก และผลไม้เป็นอันดับต้นของประเทศ แต่เกษตรกรส่วนใหญ่ยังมีการ ใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ซึ่งหากพบสารพิษตกค้าง หรือพบเกินค่ามาตรฐาน เกษตรกรจะเสียโอกาสจากรายได้ รว 30-50% ของราคาผลผลิต หรืออาจถูกปฏิเสธการรับซื้อจากแหล่งจำหน่าย ทั้งยังต้องแบกรับต้นทุนการผลิต และเสี่ยง ต่อการเจ็บป่วยจากการได้รับสารเคมีเข้าสู่ร่างกาย

พืชผัก และไม้ผลที่มักพบสารพิษตกค้าง ได้แก่ พริก มะเขือเทศ ผักตระกูลกะหล่ำ พุทรา และมะม่วง จากแปลงที่ยังไม่เข้าสู่การรับรองมาตรฐานการผลิตพืช ซึ่งเกษตรกรขาดความระมัดระวังในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช และสวมอุปกรณ์ป้องกันขณะพ่นสารไม่ครบถ้วน จึงมีความจำเป็นต้องสร้างการรับรู้ด้านการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชอย่างถูกต้อง และปลอดภัย รวมทั้งมาตรฐานการผลิตพืชให้เข้าถึงในระดับชุมชน เพื่อให้การผลิตพืชผัก และผลไม้มีความปลอดภัยต่อสุขภาพ สิ่งแวดล้อม และผู้บริโภค

คณะทำงานดำเนินการศึกษาริบทพื้นที่ วิเคราะห์สารพิษตกค้าง เก็บตัวอย่างวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ ร่วมกับการสัมภาษณ์เกษตรกร รวบรวมข้อมูลการผลิตพืชกลุ่มเสี่ยง ประกอบกับการวิเคราะห์ และประเมินความเสี่ยงจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ประเมินความเสี่ยงผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมด้วยค่า EIQ (Environmental Impact Quotient) ประเมินผลกระทบทางสุขภาพด้วย ค่า HI (Hazard Index) ประเมินความปลอดภัยของผลผลิตพืชจากการวิเคราะห์ชนิดและปริมาณสารพิษตกค้าง เทียบกับค่า MRLs (Maximum Residue Limits) จากนั้นรายงานความเสี่ยงต่อชุมชน โดยลงพื้นที่สร้างความเข้าใจ และเสนอแนะแนวทางการลดผลกระทบจากการใช้สารเคมี การใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชอย่างถูกต้อง ปลอดภัย และการรับรองมาตรฐานการผลิตให้กับผู้นำชุมชน และหัวหน้ากลุ่มเกษตรกร

พร้อมทั้งรณรงค์สร้างการรับรู้ สร้างความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คือ กลุ่มเกษตรกร และผู้ประกอบการ สร้างความเข้าใจหลักการเพื่อลดปัญหาสารพิษตกค้าง การเตรียมเข้าสู่มาตรฐานการผลิตพืชผัก GAP และเกษตรอินทรีย์ โดยนำเสนอเทคโนโลยีของกรมวิชาการเกษตร จัดกิจกรรมสร้างการมีส่วนร่วม และกระตุ้นการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สร้างเครือข่ายสนับสนุนการผลิตพืชผักปลอดภัย การประเมินผลหลังจากการดำเนินงาน โดยติดตามการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช การติดตามวิเคราะห์สารพิษตกค้าง การเข้าสู่มาตรฐานการผลิตพืช การยอมรับของตลาดรับซื้อ และช่องทางจำหน่าย

ผลสำเร็จจากการดำเนินการ พบสารพิษตกค้างในผลผลิตผักลดลง 60% ผลวิเคราะห์ผลผลิตผักจากชุมชนผ่านเกณฑ์มาตรฐานในระดับปลอดภัย 50% เกษตรกรได้รับคำแนะนำเรื่องการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชอย่างถูกต้อง ปลอดภัย และเรื่องมาตรฐานการผลิตพืช ดำเนินกิจกรรมเพื่อกระจายความรู้ ข่าวสารให้กับเกษตรกรในพื้นที่ จัดทำคลิปวิดีโอแนะนำเรื่องเทคโนโลยีการผลิตพืช การใช้สารเคมีอย่างถูกต้องและปลอดภัย มาตรฐานการผลิตพืชเป็นต้น

นอกจากนี้ ยังได้สร้างเครือข่ายชุมชนเกษตรปลอดภัย 1 เครือข่าย เพื่อเฝ้าระวังการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ความปลอดภัยทางอาหาร แหล่งน้ำ และสิ่งแวดล้อมของชุมชน มีต้นแบบการผลิตพืชผัก และผลไม้ปลอดภัย ลดการใช้สารเคมี เพื่อให้สามารถแนะนำวิธีลดการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช และวิธีการจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสานให้เกษตรกรรายอื่นในพื้นที่ได้

**“ สำหรับอีก 3 ผลงานที่ได้รับรางวัล
จดหมายข่าวผลิใบฯ จะนำเสนอในฉบับหน้า...
โปรดติดตาม ”**

ข้อมูล/ภาพประกอบ:

สถาบันวิจัยพืชสวน

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 3
กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร กรมวิชาการเกษตร

เรื่องหอปู้ยเคมี ในสถานการณ์ที่มีความเสี่ยง

ณ วันที่เขียนต้นฉบับเป็นช่วงที่สหรัฐอเมริกาโดยการนำของประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ เปิดสงครามกับอิหร่านมากกว่า 3 สัปดาห์ และยังไม่มีความชัดเจนในเร็ววัน ไม่ว่าเหตุผลของสหรัฐอเมริกาจะเป็นอย่างไร ในสายตาของชาวโลกก็ยังเห็นตรงกันว่า ใครคือผู้รุกราน ผลจากสงครามอ่าวครั้งนี้ ส่งผลกระทบเป็นวงกว้าง และกระทบหลายท่านระบุว่า ผลจากการก่อสงครามในครั้งนี้จะเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาให้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจตามมาแน่นอน และผลกระทบที่เกิดขึ้นจะรุนแรงเพียงใดก็ขึ้นกับการเตรียมรับ และช่องทางออกที่เหมาะสมและทันการณ์ของผู้เกี่ยวข้อง หลักคิดของเศรษฐกิจพอเพียงที่พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร พระราชทานให้กับปวงชนชาวไทยยังคงเป็นยันต์กันภัยให้เราได้เสมอ ขอเพียงแต่ลงมือทำจริง

“ฉีกซอง” ฉบับร้อน ๆ เดือนเมษายน ขอนำท่านผู้อ่านไปรับทราบสถานการณ์ปุ๋ยเคมีของไทยในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง เป็นอย่างไร โปรดติดตาม

ปุ๋ยเคมีในตลาดโลก

ข้อมูลแนวโน้มธุรกิจ/อุตสาหกรรม ปี 2569-2571 อุตสาหกรรมปุ๋ยเคมี จากวิจัยกรุงศรี โดยคุณนรินทร์ ตันไพบูลย์ นักวิเคราะห์อาวุโส ระบุว่า เอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นภูมิภาคที่มีการใช้ปุ๋ยเคมีสูงที่สุดในโลกประมาณ 36.8 ล้าน เมตริกตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 32 ของปริมาณการใช้ปุ๋ยเคมีโลก รองลงมาคือ เอเชียใต้ คิดเป็นร้อยละ 20 และลาติน อเมริกา และแอฟริกาใต้ คิดเป็นร้อยละ 14 รวมถึงภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ยังเป็นแหล่งผลิตปุ๋ยเคมีสูงสุดของโลก โดยผลิตได้ประมาณ 74.3 ล้านเมตริกตัน หรือร้อยละ 34 ของการผลิตปุ๋ยทั่วโลก ซึ่งจีนจัดเป็นผู้บริโภค และผู้ผลิตปุ๋ย รายใหญ่ของโลก โดยจีนมีการใช้ปุ๋ยเคมีร้อยละ 22.5 และผลิตได้ร้อยละ 23.4 ของปริมาณปุ๋ยเคมีทั้งหมด สำหรับชนิด ของปุ๋ยเคมีที่มีการใช้มากที่สุดในโลกคือ ปุ๋ยไนโตรเจน มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 56 ของการใช้ปุ๋ยเคมีทุกชนิด

หากพิจารณาความหมายของปุ๋ยเคมีตามพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. 2518 และที่แก้ไขเพิ่มเติม หมายถึง ปุ๋ยที่ ได้จากสารอนินทรีย์ หรืออินทรีย์สังเคราะห์ รวมถึงปุ๋ยเชิงเดี่ยว ปุ๋ยเชิงผสม ปุ๋ยเชิงประกอบ และปุ๋ยอินทรีย์เคมี แต่ ไม่รวมถึงปุ๋ยชีวภาพ ดินมาร์ล ปุ๋ยพลาสติก ยิปซัม โดโลไมต์ หรือสารอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และไม่รวมถึงสาร อนินทรีย์ หรืออินทรีย์ที่เกิดตามธรรมชาติ หรือทำขึ้นที่ใช้ในอุตสาหกรรมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยปุ๋ยเคมี ประกอบด้วยธาตุอาหารหลักของพืช 3 ชนิด คือ ไนโตรเจน (N) ฟอสฟอรัส (P_2O_5) และโพแทสเซียม (K_2O)

สำหรับปุ๋ยเชิงเดี่ยว เป็นปุ๋ยเคมีที่มีธาตุอาหารหลักธาตุเดียว ได้แก่ ปุ๋ยไนโตรเจน เช่น ปุ๋ยยูเรีย (46-0-0) และ ปุ๋ยแอมโมเนียมซัลเฟต (21-0-0) ปุ๋ยฟอสเฟต เช่น ปุ๋ยทริบิลเลตซูเปอร์ฟอสเฟต (0-46-0) และปุ๋ยโพแทช เช่น ปุ๋ย โพแทสเซียมคลอไรด์ (0-0-60) ซึ่งปุ๋ยกลุ่มนี้โดยทั่วไปจะเรียกกันว่า แม่ปุ๋ย ส่วนปุ๋ยเชิงประกอบ เป็นปุ๋ยเคมีที่ทำขึ้น ด้วยกรรมวิธีทางเคมี และมีธาตุอาหารหลักอย่างน้อยสองธาตุขึ้นไป เช่น ปุ๋ยโพแทสเซียมไนเตรต (13-0-46) ปุ๋ยไดแอมโมเนียมฟอสเฟต (DAP 18-46-0) ปุ๋ยโพแทสเซียมเมตาฟอสเฟต (มีส่วนประกอบของ P และ K สูงมาก มักจะเป็น KPO_3) ในขณะที่ปุ๋ยเชิงผสมเป็นปุ๋ยเคมีที่ได้จากการผสมปุ๋ยเคมีชนิด หรือประเภทต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้ได้ธาตุอาหารตามต้องการ เช่น ปุ๋ยสูตร 15-15-15

ที่มาของปุ๋ยไนโตรเจนที่เป็นปุ๋ยที่มีความต้องการใช้สูงสุด ได้มาจากการผลิตก๊าซธรรมชาติและน้ำมัน ดังนั้น ในช่วงปี 2565 ที่สงครามยูเครน รัสเซีย มีความรุนแรง ทำให้ราคาพลังงานสูงขึ้น ส่งผลโดยตรงกับอุปทานของปุ๋ยเคมี เนื่องจากทั้งสองประเทศเป็นแหล่งผลิตปุ๋ยเคมีที่สำคัญของโลก และประเทศผู้ผลิตบางประเทศ เช่น จีน ระงับการส่งออกปุ๋ยเพื่อสงวนไว้ใช้ในประเทศ ทำให้ราคาปุ๋ยเพิ่มสูงขึ้นกว่า 1-2 เท่า และผลจากราคาที่สูงขึ้นทำให้เกษตรกร ปรับลดการใช้ปุ๋ยเคมีลงกว่าร้อยละ 6.9 ด้วยเช่นกัน ซึ่งในปี 2569 เหตุการณ์ดังกล่าวอาจวนกลับมาอีกครั้ง แต่สาเหตุเปลี่ยนไปจากเดิม

ก่อนจะมาเป็นปุ๋ยเคมี

ได้มีโอกาสอ่านเอกสารทางวิชาการของศาสตราจารย์ ดร.สรสิทธิ์ วัชรโรทยาน แห่งภาคปฐพีวิทยา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ นับว่าเป็นหนึ่งในปรมาจารย์ด้านปฐพีวิทยา เล่าความหลังของปุ๋ยเคมีเมื่อครั้งในอดีต โดยการปลูกพืชในยุคก่อนอาศัยปุ๋ยอินทรีย์เป็นหลัก เมื่อมีการปลูกพืชและเก็บเกี่ยวออกไปธาตุอาหารในดินก็จะสูญเสียไปด้วย และกลับคืนสู่ดินได้เมื่อต้นพืชนั้นสลายตัวเป็นปุ๋ยอินทรีย์ ดังนั้น ปริมาณการสูญเสียของธาตุอาหารในดินจึงเสียมากกว่าการเติมเข้าไป การเพิ่มปุ๋ยเข้าไปในดินของเกษตรกรยุคก่อนจึงเติมในรูปแบบของมูลสัตว์ต่าง ๆ หรือย้ายที่ปลูกไปเรื่อย ๆ พฤติกรรมการใช้ปุ๋ยคอกหรือปุ๋ยหมักมักใช้กับผักเป็นหลัก และมีการใช้ไม่ผลบ้างแต่ไม่มาก ในขณะที่พืชไร่ไม่มีการใช้เลย จากสถิติการนำเข้าปุ๋ยเคมีในปี 2494 มีปริมาณการนำเข้ารวม 6,465 เมตริกตัน โดยเรียกกันว่าปุ๋ยวิทยาศาสตร์ ซึ่งปุ๋ยตัวแรกที่รู้จักกันดีคือ ปุ๋ยแอมโมเนียมซัลเฟต โดยนำเข้ามาใช้กับพืชผัก และเริ่มมีการนำเข้าปุ๋ยซูเปอร์ฟอสเฟต (0-20-0) และโพแทสเซียมคลอไรด์ (0-0-60) ซึ่งการใช้ปุ๋ยเคมีดังกล่าวขยายตัวจากผู้ค้าปุ๋ยและเกษตรกรผู้ใช้เป็นหลัก จนในปี 2500 ปริมาณนำเข้าปุ๋ยเคมีสูงถึง 40,000 เมตริกตัน และมีการนำเข้าปุ๋ยดับเบิลซูเปอร์ฟอสเฟต (0-40-0) และปุ๋ยทริปเปิลซูเปอร์ฟอสเฟต (0-46-0) ด้วย การใช้ปุ๋ยเคมีในช่วงนั้น มีทั้งแบบการใช้แบบเดี่ยว ๆ โดยตรง และการนำมาผสมกันแล้วนำไปใช้ในแต่ละครั้ง ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปกติ

ต่อมาในปี 2510 ปริมาณการนำเข้าปุ๋ยเคมีเพิ่มขึ้นเป็น 144,000 เมตริกตัน โดยมีการนำเข้าปุ๋ยเชิงประกอบมากขึ้น โดยเฉพาะปุ๋ย 16-20-0 ซึ่งทางราชการส่งเสริมให้ใช้ในนาข้าวตั้งแต่ปี 2497 การส่งเสริมของทางราชการดังกล่าวทำให้เกษตรกรเปลี่ยนพฤติกรรมมาใช้ปุ๋ยสูตรต่าง ๆ ลดการผสมแม่ปุ๋ยใช้เองไปในที่สุด และในเวลาเดียวกันราวปี 2509 รัฐบาลได้สร้างโรงงานผลิตปุ๋ยเคมีที่แม่เมาะ จังหวัดลำปาง เพื่อผลิตปุ๋ยแอมโมเนียมซัลเฟต กำลังผลิตปีละ 60,000 ตัน และปุ๋ยยูเรีย กำลังผลิตปีละ 30,000 ตัน ก่อนที่จะปิดตัวลงในปี 2520 และในช่วงปี 2518 บริษัทไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด ได้สร้างโรงงานผลิตปุ๋ยผสม โดยนำเข้าแม่ปุ๋ยมาผลิตเป็นปุ๋ยสูตรต่าง ๆ เช่น 16-20-0 16-16-8 15-15-15 มีกำลังผลิตในช่วงแรกประมาณ 120,000 ตันต่อปีก่อนที่จะขยายเป็นกว่าล้านตันต่อปี

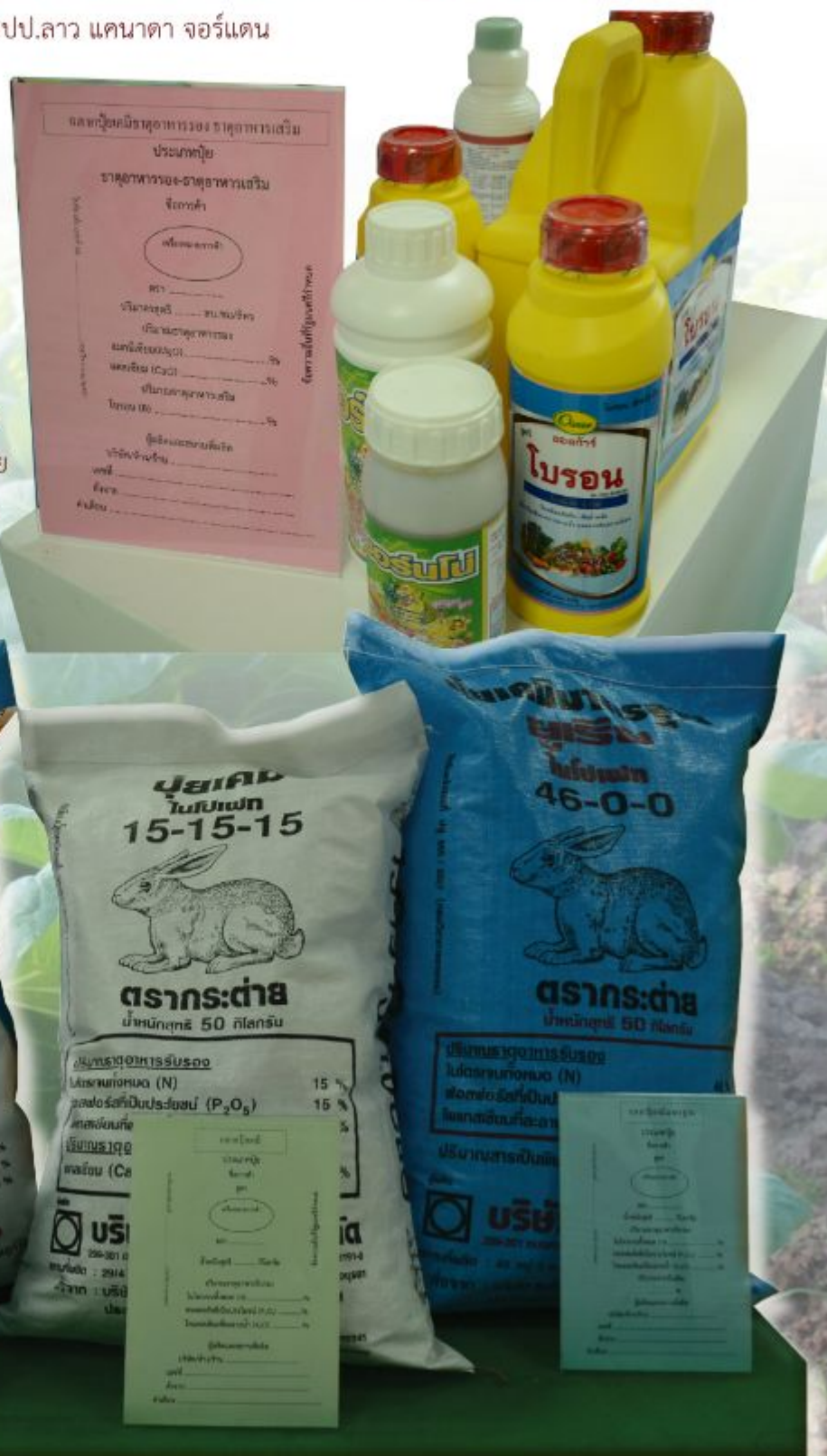
ในช่วงแรกของการใช้ปุ๋ยเคมีของเกษตรกรจะเห็นว่า ยังมีการผสมปุ๋ยใช้เอง เมื่อราชการส่งเสริมให้ใช้ปุ๋ยสูตร เช่น 16-20-0 ในนาข้าว เกษตรกรมักจะไม่นำเข้าจั่ว สูตรปุ๋ยมีความสำคัญอย่างไร การเลือกใช้ปุ๋ยมักใช้ตามยี่ห้อ รูปลักษณ์ ลักษณะของเม็ดปุ๋ยเป็นสำคัญและไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมหากปุ๋ยยี่ห้อหนึ่งยังใช้ได้ผลดี ส่งผลให้ในช่วงปี 2516-2517 ซึ่งเป็นช่วงที่ปุ๋ยเคมีขาดแคลน มีราคาแพงมาก การผลิตปุ๋ยปลอมเลียนแบบปุ๋ยเคมียี่ห้อที่ติดตลาดจึงเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก สร้างความเดือดร้อนไปทั่วประเทศ จึงเป็นเหตุให้เกิดพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. 2518 ขึ้นมา ก่อนที่จะมีการปรับปรุงเพิ่มเติมในปี 2550 เพื่อใช้เป็นเครื่องมือของภาครัฐในการควบคุมและกำกับปุ๋ยเคมี ให้เกษตรกรได้ใช้ปุ๋ยเคมีที่มีคุณภาพมีมาตรฐาน

ปุ๋ยเคมีปัจจุบัน

สำหรับหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการขึ้นทะเบียนปุ๋ยเคมี และออกใบอนุญาตต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้พระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. 2518 และที่แก้ไขเพิ่มเติม คือ กลุ่มควบคุมปุ๋ย กองควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร กรมวิชาการเกษตร โดยจากข้อมูลการนำเข้าปุ๋ยเคมีในปี 2568 มีการนำเข้าปุ๋ยเคมีตามสูตรต่าง ๆ ถึง 250 สูตร ปริมาณการนำเข้ากว่า 6 ล้านเมตริกตัน มูลค่าสูงถึง 91,800 ล้านบาท ซึ่งประเทศที่ไทยนำเข้าปุ๋ยเคมีสูงสุด 10 ประเทศแรก ได้แก่ จีน ซาอุดีอาระเบีย รัสเซีย มาเลเซีย บรูไน สเปน ลาว แคนาดา จอร์แดน นอร์เวย์ และเกาหลีใต้ ตามลำดับ

ในขณะที่ช่วง 3 เดือนแรกของปี 2569 มีการนำเข้าปุ๋ยเคมีตามสูตรต่าง ๆ รวม 95 สูตร ปริมาณรวมราว 1 ล้านเมตริกตัน มูลค่ารวมกว่า 21,000 ล้านบาท และประเทศที่ไทยนำเข้าปุ๋ยสูงสุด 10 อันดับในช่วงเวลาดังกล่าว ได้แก่ จีน ซาอุดีอาระเบีย รัสเซีย โอมาน แคนาดา เกาหลีใต้ มาเลเซีย สเปน ลาว กาตาร์ และนอร์เวย์ ตามลำดับ

การวิเคราะห์แนวโน้มธุรกิจปุ๋ยเคมีไทยของศูนย์วิจัย
กลีกร โดยคุณลัดดาวัลย์ เฉลิมแสนยากร นักวิจัยอาวุโส ซึ่ง
เผยแพร่เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2568 ที่ผ่านมา ระบุว่า ธุรกิจ
ปุ๋ยเคมีของไทยเป็นธุรกิจที่ต้องนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ
เกือบทั้งหมด โดยเป็นการนำเข้าแม่ปุ๋ย และปุ๋ยสำเร็จรูป/
กึ่งสำเร็จรูป จากนั้นนำมาบดผสมให้เข้ากันเป็นเม็ดใหม่ตาม
สูตรปุ๋ยของบริษัทผู้ผลิตแต่ละราย ซึ่งเป็นไปตามสัดส่วน
ธาตุอาหารที่พืชแต่ละชนิดต้องการ และเติมสารเติมแต่งต่าง ๆ
เข้าไป จนออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ปุ๋ยแต่ละชนิด จำหน่ายผ่าน
ร้านค้าส่ง/ร้านค้าปลีก และสหกรณ์การเกษตร เป็นหลัก ก่อน
ที่จะกระจายสู่เกษตรกรต่อไป ในปี 2568 มีผู้ประกอบการปุ๋ย
เคมีในประเทศราว 685 ราย โดยคิดเป็นผู้ประกอบการรายเล็ก
ประมาณร้อยละ 90 และอีกร้อยละ 10 เป็นผู้ประกอบการ
รายกลาง-รายใหญ่ ซึ่งได้เปรียบด้านต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่า
ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ และกลยุทธ์การส่งเสริมการ
ค้าที่ต่อเนื่อง สามารถจำหน่ายปุ๋ยได้ตลอดทั้งปี โดยมีสัดส่วน
รายได้ถึงร้อยละ 93 ของรายได้ปุ๋ยเคมีทั้งหมด ทั้งนี้ อัตรากำไร
ขั้นต้นของธุรกิจปุ๋ยเคมีอยู่ในระดับประมาณร้อยละ 15 นับว่า
ไม่สูงมาก เนื่องจากการแข่งขันที่รุนแรง และผู้ผลิตที่นำเข้า
ปุ๋ยเคมีต้องมีต้นทุนเพิ่มจากการปกป้องความเสี่ยงจากค่าเงินที่
ผันผวน และปุ๋ยเคมีเป็นสินค้าควบคุมตามกฎหมายที่กระทรวง
พาณิชย์รับผิดชอบ ทำให้ราคาจำหน่ายไม่สามารถปรับขึ้นได้
มากนัก ในปี 2569 ได้ประมาณการความต้องการใช้ปุ๋ยเคมี
ไว้ที่ 4.49 ล้านเมตริกตัน อย่างไรก็ตาม คาดการณ์ว่าความ
ต้องการปุ๋ยเคมีของไทยจะเติบโตอย่างจำกัด จากปัจจัยเสี่ยง
ด้านราคา รวมถึงประเทศผู้นำเข้าอาหารหลักได้หันกลับมา
ผลิตอาหารเอง เช่น จีน มีนโยบายลดการนำเข้าสินค้าอาหาร
ผ่านแผนสร้างประเทศเกษตรกรรมเข้มแข็งในปี 2578 และ
สหรัฐอเมริกาจะเพิ่มพื้นที่ปลูกข้าวโพดเพื่อใช้ในอุตสาหกรรม
อาหารสัตว์และพลังงานทางเลือก อีกทั้งประเทศไทยของเรา
เองมีการขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์เพิ่มมากขึ้น โดยมี
เป้าหมายเพิ่มพื้นที่เกษตรอินทรีย์เป็น 2 ล้านไร่ ในปี 2570
ซึ่งสอดคล้องกับการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกจาก
การใช้ปุ๋ยไนโตรเจน ตลอดจนสถานการณ์สงครามปัจจุบัน
ที่ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตปุ๋ยสูงขึ้นตามราคาพลังงานโลก

สิ่งที่จำเป็นสำหรับเกษตรกรที่ต้องใช้ปุ๋ย
เคมีในปัจจุบัน คงเป็นการใช้ปุ๋ยเคมีอย่างไรให้มี
ประสิทธิภาพสูงสุด คำนวณกับต้นทุนปุ๋ยเคมีที่จ่ายไป
สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เกิดจากความคุ้นเคย แต่ต้องอยู่บน
พื้นฐานข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ การวิเคราะห์ดิน
วิเคราะห์พืช ก่อนการใส่ปุ๋ยเคมีจึงเป็นสิ่งที่พึงกระทำ
อย่างยิ่งในสถานการณ์ที่ราคาปุ๋ยจะไม่เหมือนเดิม

**ประเด็นคือ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เกษตรกร
จะทราบได้อย่างไร ต้องอาศัยพ่อค้าปุ๋ย
หรือ เป็นคำถามที่ลอยไปในอากาศ**

(ขอบคุณ : วิจัยกรุงศรี ศูนย์วิจัยกลีกร

มูลนิธิมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

กลุ่มควบคุมปุ๋ย สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร/
<https://www.twz.com/news-features/could-iran-carry-out-its-threat-to-shut-the-strait-of-hormuz>
<https://www.lloydslist.com/LL1156485/>
Strait-of-Hormuz-transits-collapse-as-ship-
ping%E2%80%99s-risk-appetite-is-tested

ข้อมูล-ภาพ)

คำถามฉีกซอง

พบกันใหม่ฉบับหน้า

สวัสดีวันสงกรานต์

กองบรรณาธิการจดหมายข่าวพลีฯ

กรมวิชาการเกษตร จตุจักร กรุงเทพฯ 10900

E-mail ang.moac@gmail.com

ขอบคุณด้วยคน

จินตน์กานต์ งามสุทธา

ราชพฤกษ์
บานสะพรั่งรับหน้าร้อน

เมื่อช่วงเทศกาลสงกรานต์ที่ผ่านมาได้มีโอกาสเดินทางไปต่างจังหวัด ระหว่างที่นั่งรถมองวิวเพลิน ๆ ก็สะดุดตา
กับต้นราชพฤกษ์ที่กำลังออกดอกสีเหลืองสะพรั่งอยู่สองข้างทาง จึงนึกขึ้นได้ว่า หนาร้อนนี้แหละคือช่วงที่ดอกไม้
ออกดอกแล้วดูสวย สดใส มีชีวิตชีวาที่สุด ซึ่งแตกต่างจากคนอย่างสิ้นเชิง ที่มักจะเหนื่อยล้า หงุดหงิด และอ่อนเพลีย
ได้ง่ายมาก

นอกจากต้นราชพฤกษ์แล้ว ต้นไม้ที่มีชื่อลงท้ายด้วย “พฤกษ์” เท่าที่ผู้เขียนสามารถหาข้อมูลได้ยังมีอีกหลายต้น
ทั้งต้นกัลปพฤกษ์ ต้นชัยพฤกษ์ ต้นภาพพฤกษ์ ต้นรัตนพฤกษ์ และต้นวชิรพฤกษ์ ซึ่งต้องยอมรับว่าค่อนข้างสร้างความ
สับสนให้ผู้เขียนมากทีเดียว เลยขอใช้โอกาสนี้หาความรู้เพิ่มเติมให้ตนเอง พร้อมทั้งนำเรื่องราวที่หามาได้ มาเล่าสู่กันอ่าน

ชัยพฤกษ์

ภาพพฤกษ์

กัลปพฤกษ์

รัตนพฤกษ์

วชิรพฤกษ์

ต้นราชพฤกษ์ หรือต้นคูณ เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลางที่มีถิ่นกำเนิดในแถบเอเชียใต้ มีความสูง 10-15 เมตร มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Cassia fistula* L. วงศ์ Fabaceae เป็นไม้ผลัดใบ เรือนยอดมีลักษณะเป็นพุ่มกลม เปลือกลำต้นเรียบเกลี้ยง มีสีเทาอ่อน สีเทาอมน้ำตาล หรือสีนวล กิ่งอ่อนเกลี้ยง เนื้อไม้มีสีแดงแกมเหลือง

ใบของต้นราชพฤกษ์ เป็นใบประกอบแบบขนนก ปลายคู่ ช่อใบติดเรียงสลับ แต่ละช่อมีใบย่อย 3-8 คู่ เรียงตรงข้าม ใบเป็นรูปไข่แกมรูปขอบขนาน กว้าง 4-8 เซนติเมตร ยาว 7-15 เซนติเมตร ปลายใบแหลม โคนใบมน แผ่นใบบาง เกลี้ยง เป็นมัน เส้นแขนงใบข้างละ 12-17 เส้น ก้านใบย่อยยาว 4-6 มิลลิเมตร

ดอกราชพฤกษ์ออกเป็นช่อแบบช่อกระจุก ช่อดอกห้อยระย้า ออกตามซอกใบใกล้ปลายกิ่ง ช่อดอกโปร่งยาว 20-45 เซนติเมตร ดอกมีสีเหลือง เมื่อบานเต็มที่มีความกว้าง 5-8 เซนติเมตร มีกลีบเลี้ยง 5 กลีบ และกลีบดอก 5 กลีบ เกสรเพศผู้มีขนาดแตกต่างกัน จำนวน 10 อัน รังไข่อยู่เหนือวงกลีบ รังไข่และก้านเกสรมีขน

สำหรับผล เป็นฝักรูปทรงกระบอกห้อยลงจากกิ่ง ฝักอ่อนมีสีเขียว และเมื่อแก่จัดจะมีสีดำ ในฝักจะมีเยื่อบาง ๆ กันเป็นช่องตามแนวขวางของฝัก และตามช่องจะมีเมล็ดสีน้ำตาลอยู่ภายใน

การขยายพันธุ์ และดูแลรักษา

นิยมขยายพันธุ์ด้วยการเพาะเมล็ด (ได้ผลดีกว่าการตอนกิ่ง) จากนั้นย้ายกล้าลงถุงเพาะชำ และย้ายไปปลูกในพื้นที่ที่ต้องการ ควรเป็นพื้นที่กลางแจ้ง เพราะต้นราชพฤกษ์ต้องการแสงแดดจัด เจริญเติบโตได้ดีในดินร่วนซุย ดินร่วนปนทราย ดินร่วนเหนียว ต้องการน้ำน้อย ควรให้น้ำ 7-10 วันต่อครั้ง ใช้ปุ๋ยคอกหรือปุ๋ยหมักในการบำรุงรักษา อัตรา 2-3 กิโลกรัม/ต้น ปีละ 3-4 ครั้ง ต้นราชพฤกษ์จะเจริญเติบโตเร็วขึ้นหลังจากปลูกประมาณ 3 ปี สังเกตได้จากเปลือกของลำต้นจะเป็นสีน้ำตาล เรียบ มีรากแก้วยาวสีเหลือง และมีรากแขนงเป็นจำนวนมาก เมื่ออายุ 4-5 ปี จึงจะออกดอก และเมล็ด

การนำไปใช้ประโยชน์

เนื้อไม้ มีความแข็งแรง ค่อนข้างหยาบ ทนทาน เลื่อยผ่าตบแต่งยาก นำไปทำเป็นเสา เสาสะพาน สากดำข้าว ล้อเกวียน คานเกวียน คันไถ เครื่องกลึง หรือใช้ในการฟอกหนังเช่นเดียวกับเปลือก นอกจากนี้ เปลือก และใบ เมื่อนำไปต้มผสมกัน สามารถใช้ทาฝี และเมื่อดินตามร่างกายได้ หรือต้มใบ รับประทานเพื่อเป็นยาระบาย

ฝัก มีสรรพคุณเป็นยาระบาย บรรเทาอาการแน่นหน้าอก ฟอก หรือชำระน้ำดี แก่ลมเข้าข้อ และขัดข้อ ดอกใช้เป็นยาระบาย ช่วยแก้ไข้ และราก นำไปฝนทารักษากลาก และเป็นยาระบายได้เช่นกัน

ดอกไม้ประจำชาติ

ดอกราชพฤกษ์ ได้รับการกำหนดให้เป็นดอกไม้ประจำชาติ หนึ่งในสามของสัญลักษณ์ประจำชาติ

(อีกสองสิ่งคือ ช้างไทย เป็นสัตว์ประจำชาติ และศาลาไทย

เป็นสถาปัตยกรรมประจำชาติ) ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม พ.ศ. 2544 เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์ส่งเสริมภาพลักษณ์ประเทศไทย เนื่องจากเป็นต้นไม้พื้นเมือง สามารถปลูก และเจริญเติบโตได้ทุกภาคของประเทศไทย เป็นต้นไม้มงคลนามที่มีประวัติเกี่ยวข้องกับประเพณีไทย สีเหลืองของดอกคือสีที่เป็นสัญลักษณ์ของพระพุทธศาสนา ทั้งยังเป็นสีประจำวันพระราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร

ทั้งนี้ ต้นราชพฤกษ์มีคุณสมบัติในการดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เช่นเดียวกับต้นไม้อื่น ๆ โดยสามารถดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ได้เฉลี่ยประมาณ 9-15 กิโลกรัมต่อต้นต่อปี คาร์บอนถูกกักเก็บไว้ในเนื้อไม้ ราก กิ่ง และใบ จนกว่าจะมีการตัดต้นไม้ จึงช่วยให้อุณหภูมิรอบบริเวณลดลง 2-4 องศาเซลเซียส และช่วยผลิตออกซิเจน

ตามที่ไดกล่าวไว้ข้างต้นว่า ยังมีต้นไม้ที่มีชื่อลงท้ายด้วย “พฤกษ์” อีกหลายต้น ซึ่งผู้เขียนตั้งใจจะรวบรวมข้อมูลมานำเสนอ...หากมีโอกาส

ข้อมูล/ภาพประกอบ

<https://hkm.hrdi.or.th/Knowledge/detail/282>

https://www.opsmoac.go.th/arnatcharoen-article_prev-preview-441991791886

https://www.rspg.or.th/plants_data/kp_bot_gardenv/kpb_06-12.htm

<https://www.scimath.org/article-science/item/18412-2025-10-21-07-32-46>

วารสารทรัพย์สินทางปัญญา ปีที่ 1 ฉบับที่ 02 ประจำเดือนมีนาคม-เมษายน 2548

<https://clgc.agri.kps.ku.ac.th/resources/ornament/cassia.html>

<https://medthai.com>

page facebook : อุทยานแห่งชาติคลองลาน - Khlong Lan National Park

page facebook : สมาคมไม้ประดับแห่งประเทศไทย

ในที่สุดก็ก้าวเข้าสู่ช่วงเดือนเมษายน เป็นสัญญาณเตือนให้เราชาวไทยเตรียมพร้อมรับมือกับสภาพอากาศที่ร้อนแรงกันแบบสุด ๆ ในช่วงไฮซีซั่นนี้อย่างเต็มตัว แต่ถึงแม้สภาพอากาศจะเป็นเช่นไรก็ไม่ใช่อุปสรรคสำหรับเจ้าหน้าที่ที่ต้องออกปฏิบัติการกิจสำคัญตรวจคุมเข้มคุณภาพของผลไม้ที่ได้รับการขนานนามว่าเป็นราชาแห่งผลไม้ไทย ซึ่งเริ่มมีผลผลิตให้เก็บเกี่ยวไล่เรียงกันมาตั้งแต่วันที่ 20 มีนาคม ตั้งแต่พันธุ์กระตุมชะนี พวงมณี ก่อนที่จะปิดท้ายด้วยพันธุ์ยอตนิยม หมอนทอง และก้านยาว ที่ครบกำหนดวันเก็บเกี่ยวกันไปเมื่อวันที่ 20 เมษายนนี้

หลายคนคิดว่าหลังครบกำหนดวันเก็บเกี่ยวทุเรียนภาคตะวันออกแล้วภารกิจการตรวจสอบก็จะสิ้นสุดลงตามไปด้วย แต่ในความเป็นจริงแล้วภารกิจดังกล่าวยังไม่จบ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 6 จังหวัดจันทบุรี (สวพ.6) ประกาศว่า หลังครบกำหนดวันเก็บเกี่ยวเจ้าหน้าที่จะยังคงคุมตรวจคุณภาพทุเรียนอย่างเข้มข้นต่อเนื่องไปแบบไม่มีวันหยุด จนกว่าจะสิ้นสุดฤดูกาลส่งออก เพื่อควบคุมคุณภาพทุเรียนแก่ และป้องกันมิให้มีทุเรียนด้อย

คุณภาพหลุดเล็ดรอดออกไปทำลายชื่อเสียงของประเทศ พร้อมกับ

ขอความร่วมมือเกษตรกร และโรงคัดบรรจุให้ปฏิบัติตามหลัก “4 ไม่”

คือ ไม่อ่อน ไม่หอน ไม่สวมสิทธิ์ ไม่มีสีและสาร รวมทั้ง ไม่ตัด ไม่รับซื้อ

และไม่ขายทุเรียนอ่อน เพื่อร่วมกันรักษามาตรฐาน “คุณภาพทุเรียนไทย”

ผลไม้หลักที่ไทยส่งออก และมีชื่อเสียงไปทั่วโลก

ปิดฉากวันพร้อมตัดทุเรียน

ไทยมั่นใจพร้อมเสิร์ฟราชาผลไม้ “คุณภาพ” สู่ผู้บริโภค

ในปี 2569 นี้บรรดาทุเรียนต่างคาดการณ์กันว่า ปริมาณการส่งออกทุเรียนไทยไปจีนน่าจะไปได้ไกลทะลุล้านตัน มูลค่าเกินกว่า 1.5 แสนล้านบาท ซึ่งสิ่งที่คาดการณ์กันไว้นี้อยู่ไม่ไกลเกินเอื้อม หากสามารถยืนหยัดรักษาคำว่า “คุณภาพ” ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค เพราะจากข้อมูลการส่งออกทุเรียนในช่วงต้นฤดูเฉพาะจังหวัดจันทบุรี ระหว่างวันที่ 1 มีนาคม-22 เมษายน 2569 มีปริมาณการส่งออกไปแล้วรวมทั้งสิ้น 160,955 ตัน คิดเป็นมูลค่า 18,319 ล้านบาท

ทั้งท้ายกันไว้เอาใจสายกินที่หลงใหลในรสชาติของราชาผลไม้ด้วย เทคนิคเลือกทุเรียนให้ได้ “เนื้อดี หอม หวาน มัน” ฉบับมือโปร จากศูนย์วิจัยพืชสวนจันทบุรี ที่สเปกไว้ว่า อยากได้ทุเรียนสุกพอดี เนื้อแน่น หวานมัน กลิ่นหอมไม่ฉุนเกินไปต้องดูให้เป็นไม่ใช่แค่ดมอย่างเดียว ซึ่งเป่าจุดสังเกตง่าย ๆ ดูที่ปลิงบวมโต เห็นรอยแยกชัดถ้าเริ่มแยกแสดงว่าพร้อมกิน ปลายหนามแห้ง มีสีน้ำตาลเข้ม หนามห่าง บีบแล้วมีความยืดหยุ่น หากเคาะแล้วได้ยินเสียงโป่ง ๆ สื่อความหมายว่า เนื้อร่อน กำลังดี แต่ถ้าเสียงทึบแน่นแสดงว่ายังอ่อน สรุปลั่น ๆ ท่องไว้ให้ขึ้นใจเวลาไปเลือกซื้อทุเรียนคือ “ปลิงบวม หนามแห้ง เสียงโป่ง ทุเรียนดี” แต่เตือนกันไว้ก่อนว่า อย่ากินเพลินจนเกินห้ามใจ เพราะทุเรียนเป็นอาหารที่มีไขมันและคาร์โบไฮเดรตสูง ควรกินในปริมาณที่เหมาะสมไม่เกิน 2 เม็ดต่อวัน ตามคำแนะนำของกรมอนามัย ด้วยความห่วงใยจากใจกองบอกรอจดหมายข่าวฯ ผลิใบ

พบกับใหม่ฉบับหน้า
บรรณาธิการ

ผลิใบ

ก้าวใหม่ก้าววิจัยและ
พัฒนาการเกษตร

วัตถุประสงค์

- เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัย และผลการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกรมวิชาการเกษตร
- เพื่อเป็นสื่อกลางสำหรับนักวิจัยกับผู้บริหาร นักวิจัยกับนักวิจัย และนักวิจัยกับผู้สนใจการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน
- เพื่อเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่น อันจะเป็นตัวอย่างหรือเป็นพื้นฐานการวิจัยขั้นสูงต่อไป

ที่ปรึกษา : รพีภัทร์ จันทรศรีวงศ์ วิลาวัลย์ ไคร์ครองญ ปริญญาญ ทัพพะวัฒณ์ ศศิญา ปานตัน
สิทธิศักดิ์ แสไพศาล

บรรณาธิการ : พนาธิณี เสรีวิกุล

กองบรรณาธิการ : อังคณา สุวรรณภูฏ จินตณันต์ งามสุกรา มธุรส ดุลยศิษย์ จันระวี จิตสมาน
ช่างภาพ : ภัณฑาณัฐ ไม้แดง

ช่างศิลป์ : มณฑา แคมเงิน กฤษณา ดาวเรือง จตุรภัทร คงสถาน วรรมณ์ ป้องภา

จัดส่ง : วิไลวรรณ ศรีพันธ์ ประภัสสร จินตุ

สำนักงาน : กรมวิชาการเกษตร ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ : 0 2561 2825 โทรสาร : 0 2579 4406 E-mail : prdoa55@gmail.com

พิมพ์ที่ : กรีนเบิ้ล ศรีเอทีพี โทรศัพท์ : 0 2047 6778